

Vi ønsker en yderligere indsats for trafikikkerheden og har i vores ændringsforslag bl.a. afsat ekstra midler til en målrettet indsats mod de mange sorte pletter på vejnettet, hvor der desværre er mange trafikofre.

Undervejs i forhandlingerne lykkedes det også at overbevise regeringen om at flytte 25 mio. kr. fra statskassen over i Undervisningsministeriet til en forhøjelse af SU til handicappede studerende. Det er et gennembrud for radikale holdninger, et gennembrud, som vi har arbejdet for i lang tid.

Det lykkedes også at tilføre flere midler til Forbrugerrådet, der ellers ville have oplevet en markant nedgang i bevillingerne.

Det er selvfølgelig altid problematisk at finde finansiering, selv ikke for Radikale er det en udelt fornøjelse, men jeg må sige, at til gengæld havde vi ingen problemer med adgangsбиллетten til trafikforliget, der var finansiering fra hjemmeservice og byfornyelse. Man kan altid diskutere, om ulemperne ved finansieringen står mål med fordelene ved at indgå i aftaler, men vi var ikke i tvivl om, at det var prisen værd i dette tilfælde.

Vi kunne ikke blive enige med regeringen om forlig om politi og kriminalforsorg. Parterne stod langt fra hinanden vedrørende finansieringen, og desværre ville regeringen ikke lytte til de konkrete forslag til finansiering, som vi mødte op med. Forebyggelse er desværre blevet nedprioriteret i det endelige politiforlig, og det betyder, at muligheden for, at folk falder tilbage i kriminalitet, er større, fordi man ikke prioriterer det systematiske arbejde med at forebygge tilbagefald til ny kriminalitet.

Dertil kommer, at regeringens strafskaerpelser medfører, at fængslerne vil være overfyldte til skade for ansatte og indsatte, og konfliktråd er blevet slagtet, på trods af at der kun har været gode erfaringer med dem.

I sin første finanslov tog regeringen 1,5 mia. kr. fra ulands- og miljøbistanden og gav til sundhedssektoren. På det tidspunkt kaldte man det en engangsbevilling. Men vi konstaterer nu, at nu er denne engangsbesparelse blevet til en permanent besparelse, eftersom regeringen valgte reelt at fastfryse ulandsbistanden på det reducerede niveau, og alligevel sparer regeringen nu endnu mere på ulandsbistanden i 2004 og i årene fremover ved ikke at pristalsregulere fuldt ud og også ved at fjerne bevillinger til Ulandssekretariatet til bl.a. opbygning af fagbe-

vælgelser, forbedring af arbejdsmiljø og uddannelsesforhold i den tredje verden.

Det Radikale Venstre stiller ændringsforslag om at tilføre 1 mia. kr. ekstra til ulandsbistanden, så vi gradvis kan nå op på en målsætning om igen at give 1 pct. i ulandsbistand. Det er altså i skærende kontrast til regeringens gradvise udhuling af ulandsbistanden, hvor vi i løbet af en kort årrække når ned på omkring 0,8 pct. af bruttonationalindkomsten.

Det dækker formentlig endda over et endnu lavere tal, eftersom der i mange år var enighed om, hvordan man skulle opgøre ulandsbistanden, men hvor regeringen nu indregner flygtningeudgifter samt den tidligere miljøbistand under den såkaldte Mifresta-ramme, når bistandsudgifterne opgøres. Den tidligere ulandsramme som målestok for bistandsprocenten må siges at være helt opgivet.

Regeringen har så også begået et forligsbrud og har uden reel dialog afskaffet den såkaldte Mifresta-ramme. Det Radikale Venstre foreslår, at der etableres en ny ramme, som vi kalder Den globale ramme. Denne ramme bør opgøres separat for udviklingsbistanden og skal dække danske bidrag til at finansiere globale initiativer vedrørende sundhed, miljø, fred og stabilitet samt demokratifremme. Vi afsætter 500 mio. kr. i 2004, og det er vores ambition, at rammen gradvis skal opbygges til efterhånden at udgøre 0,5 pct. af bruttonationalindkomsten.

Kl. 21.40

Det Radikale Venstre lægger vægt på den såkaldte Barcelonamålsætning om et forskningsniveau svarende til 3 pct. af BNP i 2015. Derfor afsætter vi ekstra midler til forskning og de vide-regående uddannelser; til fri grundforskning vel at mærke, ikke til på forhånd navngivne forskere. Det er i skærende kontrast til diskussionen om forskningsmidler til Bent Jensen og det lidet kamouflerede forsøg på statsstyring, som regeringen er blevet enig med Dansk Folkeparti om på det område.

Vi stemmer også imod ældrechecken – i parentes – ligesom sidste år. Vi foreslår også i år, at regeringen gør op med visse af de såkaldt aldersbetingede ydelser til fordel for de økonomisk svageste stillede ældre. Hvad vælger regeringen? At gentage den perspektivløse ældrecheck og nu med en klausul om, at der skal kigges på den igen, når Velfærdskommissionen har kigget på den.

Vi synes, det er fint, at kloge mennesker tænker og skriver, at alle mennesker tænker og skri-